

Forhandling, som vil finde Sted mellem anden og tredje Behandling, vil det selvfølgelig være mig kært, dersom det i Dag skulde mislykkes at faa mit Driste om disse to Vædringsforslags Forkastelse opfyldt. Jeg tillader mig i alt Fald foreløbig at anbefale det høje Ting at stemme mod de Vædringsforslag, som ere stillede under 46 og 47, saaledes altsaa, at vi blive staaende ved Regeringsforslaget.

Ordføreren (Møzen): Jeg ønsker gerne at fremsætte et Par Bemærkninger med Hensyn til de fremsatte Begrunder af de stillede Vædringsforslag. Naar det ærede 1ste Medlem for 8de Kredts (Breinholt) henviste til, at der var et Antal Medlemmer i Udvalget, som ikke havde rørt ved Positionerne: Ris, Petroleum og Sukker, og at de derfor ogsaa havde undladt at deltage i Vædringsforslagene under disse Positioner, særlig med Hensyn til Sukkeret, saa vil jeg tillade mig at fremhæve, at det forekommer mig at være det korrekteste, naar vi netop have foreslaaet, at den Bestemmelse i Toldloven, som gaar ud paa at fastsætte, hvad der sker, dersom et andet Forslag maatte blive vedtaget, skal udgaa, og naar vi ville værges Toldlovens Menhed, saa ogsaa at stemme for eller imod de forskellige Forslag alene af Realitetsgrunde, alene med det Hensyn for Dje, hvorledes vi nu helst ville have indrettet Toldloven. Dersom der saa maatte indtræde andre Eventualiteter, som give Anledning til at undersøge, hvilke Vædringer der mulig kunde være at iværksætte, kunne vi overveje disse Vædringer efter først at have bragt Toldloven i den Stikelse, vi ønske. Det forekommer mig derfor ønskeligt, naar der maatte være Sympati med Vædringsforslagene med Hensyn til Sukkeret, og man altsaa erkender, at der kan være noget i at beskytte en saa betydningsfuld national Industri som Sukkersabrikationen, at man saa ikke lader sig afholde fra at give den Sympati Udtryk nu af Hensyn til, at man muligt paa et senere Stadium kunde komme til at overveje, hvilke Vædringer overhovedet i Tariffen der under andre Eventualiteter maatte indtræde. Jeg tillader mig at anbefale det høje Ting at vedtage Forslaget nu, saaledes som man helst ønsker det, og saa paa dette rene og klare Standpunkt gaa til at overveje, hvilke Vædringer der eventuelt kunde være at foretage. Det bemærker jeg med Hensyn til Forslaget om Ris og særlig med Hensyn til Sukker, hvor det forekommer mig, at de Grunde, der ere paaberaabte, i Virkeligheden ere ganske fyldestgørende. Naar der bliver

sagt, at Sukkeret vil fordyres, saa tror jeg tværtimod, at Følgen bliver, at den indenlandske Produktion vil tage til og holde den udenlandske Stangen, at man vil faa væsentlig det samme Sukker til samme Pris, og at man vil have den Fornøjelse, at det er dansk Sukker, i Stedet for at det ellers er Sukker, som er til Fornøjelse for alle mulige andre end de danske Sukkerfabrikker.

I øvrigt skal jeg ikke tale videre om de Vædringer, der angaa Fabriksproduktionen. Jeg har ikke særligt at tilføje med Hensyn til de enkelte, jeg har kun at fremhæve det almindelige Synspunkt. Hvis man gaar ud paa ved sin Toldlov at begaa en saadan Uretfærdighed som at fortolde Raastoffet og lade Produktet gaa fri, og hvis man derigennem bidrager til, at den indenlandske Produktion ødelægges, og hvis man bilder sig ind, at man derved faar billigere Varer i Landet, skal jeg sige, at jeg tror, at Erfaringen vil vise, at netop den indenlandske Produktions Ødelæggelse fører til dyrere Priser og det oven i Købet til Fordel for udenlandske Fabrikker i Stedet for Landets egne.

Naar jeg derpaa gaar til de Positioner, som vedrøre Haandværket, kan jeg ikke andet end erkende, at det dog er fornøjeligt, at der overfor Haandværk gives sig en vis Sympati tiltende, men jeg beklager levende, at denne Sympati i alt Fald paa ikke saa Omraader viser sig at være saa platonisk; thi den gaar ud paa at nægte enhver Foranstaltning, som virkelig kan komme Haandværkeren til Gode. Der er nu Spørgsmaalet om disse Papir- og Lædertapeter. Der er ingen, der kan benægte, at det er Haandværk, og der er ingen, der kan paa- staa, at den indenlandske Produktion staaar tilbage for den fremmede. Vi have set de danske Lædertapeter f. Eks. sammenlignede med de franske, og jeg tror, at enhver, der har set dem, maa sige, at de danske bærer Prisen i deres Udseende. Det er derhos Haandværk, som beskæftiger Malerne, naar de ikke have andet Arbejde. Her er, forekommer det mig, en Veflighed, hvor man kunde vise sin Sympati. Men det er der ikke Tale om, at man vil gøre; det er meget beklageligt. — Saa er der Spørgsmaalet om Sjerferne. Det er Haandarbejde. Her siger man: Nej, det vil man ikke være med til, for det gaar dog udover Arbejderne, dem staffer man ikke bedre Naar. Ja, det forekommer mig, at man ikke staffer de danske Sjerfer bedre Naar, naar man lægger en Told paa den indenlandske Fabrikation af 7 Kroner, medens de udenlandske Overstykker kun skulle betale 3 Kroner, eller hvor meget